

eiXamplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Les Corts

Novembre 2020 - Número 24

Editorial MHP Quim Torra, el nostre representant electe

Recullo un tuit del senyor R.B. que em serveix per encapçar aquesta editorial perquè és una síntesi del que ha estat el pas del nostre representant electe per la presidència. Diu així:

Crec que la sentència d'avui tanca definitivament l'etapa #sitandtalk. Ara ens toca escriure una carta a totes les cancelleries explicant que hem intentat el diàleg, però que Espanya ha respost derrocant el nostre representant electe, l'interlocutor natural. Ara, causa justa.

El nostre representant electe és un home de diàleg, que raona els seus arguments, té un discurs directe, ben estructurat i diu allò que ha de dir sense retòriques innecessàries. I com s'agraeix un polític que no parli polític, que no recargoli el llenguatge per no haver de respondre el que li pregunten ni miri de sortir airós sense enfrontar la resposta.

El nostre representant electe no es doblega fàcilment davant del poder central, els mira a la cara quan l'interroguen i els respon amb un mig somriure irònic, fins i tot es permet expressions i algun joc de paraules que resulten extremament desafiants. Sap que està molt per sobre d'ells i els ho fa notar amb aquesta *finezza* que el caracteritza. I això fa més mal que un enfrontament directe, no ens enganyem.

Amb aquesta inhabilitació, s'ha acabat el *sit and talk*. Ja ens ho podíem pensar, que no era la manera d'interactuar amb el "gobierno", però els catalans som així: ensopeguem un i mil cops amb la mateixa pedra, una pedra que és d'unes dimensions tan descomunals que deixa el Cavall Bernat al nivell d'un palet de riu. Com és que ens costa tant d'aprendre i què més ha de passar perquè ens convencem que les vies *sit and talk* són vies ben mortes.

Al nostre representant electe se li ha retret un govern poc executiu, però no hem de perdre de vista la limitació que té la Generalitat a l'hora de decidir. Segons un estudi recent encarregat pel Departament d'Economia, només té un alt poder de decisió sobre el 9% de la despesa. En realitat, l'estat, a través de les decisions que pren, condiona el 58% d'aquestes despeses, mentre que sobre el 33% restant el marge de decisió del nostre govern és nul. I posa com a exemple les beques dels estudiants o les subvencions destinades a la dependència, que depenen exclusivament de la gestió central.

Conscient d'aquestes limitacions, el nostre representant electe va demanar a l'inici de la pandèmia, i amb tots els tons i llenguatges possibles, competències per a la gestió i el confinament de Catalunya quan tots els indicadors

mostraven que el contagi es feia difícil de controlar. Se'l va desqualificar, se'l va amenaçar, se'l va titllar d'ineficaç, se'l va acusar d'insolidari.

Ara les autonomies tenen competències per gestionar la crisi, tot i que sap greu que no totes la gestionin amb seny i intel·ligència, i les propostes que ha anat fent el nostre representant electe en les reunions de presidents, si bé sovint han estat ignorades d'entrada, s'han acabat introduint en les normatives de control, això, sí, com si haguessin sorgit dels representants del "gobierno". I és que la realitat és molt tossuda i el temps posa les coses al seu lloc.

El nostre representant electe va acceptar de representar-nos en una de les etapes més dures de la nostra història recent: la pandèmia, uns partits independentistes desunits, l'exili i la presó dels seus amics i companys de lluita, una duresa extrema de la justícia, uns mitjans de comunicació hostils fins a extrems inimaginables... En el seu discurs de comiat no s'està de parlar del seu desànim per les actuacions partidistes. Aquestes paraules ens haurien de fer pensar molt sobre aquest funcionament encarcerat dels partits que sembla que s'hagin congriat per posar pals a la roda del procés.

La inhabilitació del nostre representant electe ha mostrat una vegada més que hi ha una justícia que només s'aplica a independentistes. Antoni Bassa, en un missatge del 28 de setembre, parla "d'un dret especial a Catalunya" i les detencions arbitràries, els judicis incoherents o les acusacions falses ens ho han deixat tan clar aquests darrers anys que ja podem parlar sense embuts d'un règim de venjança contra el projecte independentista, com ha dit aquesta mateixa tarda Carme Forcadell després de la visita del nostre representant electe a les presons.

"L'únic límit som nosaltres mateixos", MHP Quim Torra

EL COL·LECTIU ENRIQUETA GALLINAT

En una cafeteria a tocar del lloc _més que plaça, anomenat Enriqueta Gallinat_, ens trobem amb dues dones de més de quaranta anys de diferència d'edat però unides per l'objectiu comú de fer palesa, dia rere dia, una injustícia col·lectiva: empresonament o exili del govern de Catalunya, dels activistes Jordi

Sànchez, Jordi Cuixart, també Dani Gallardo, i de totes aquelles persones inhabilitades, encausades i perseguides per la defensa de la llibertat de Catalunya. Elles representen el Col·lectiu Enriqueta Gallinat, situat a l'Esquerra de l'Eixample de Barcelona, que aplega fins a un centenar de persones del barri.

EExi: Com i quan es crea aquest col·lectiu?

CEG: Els CDR apleguen diferents associacions i grups del barri després dels fets ocorreguts a Catalunya l'octubre del 2017 que es plantegen com continuar en la defensa dels drets fonamentals del nostre país. El nostre col·lectiu n'és un dels resultats i el 5 de novembre del 2017 inicia les seves activitats.

EExi: Quines són aquestes activitats?

CEG: Ens concentrem diàriament de 2/4 de 9 a les 9 a la cruïlla de l'Avinguda de Roma amb el carrer d'Urgell i cridem per la llibertat dels presos polítics. Poc abans d'acabar, els anomenem tots i recordem que hi ha molts represaliats per l'estat espanyol. Aquestes concentracions s'han mantingut els dies feiners, els festius, Nadals, Caps d'any i St. Joans inclosos, tant si fa calor o fred com si plou.

L'objectiu és donar un testimoni continuat de la injustícia que pateixen en primer lloc el govern empresonat o a l'exili i moltes persones per la defensa dels drets fonamentals i la repressió continuada des de l'octubre del 2017.

Tot i que la concentració es manté diàriament, els participants varien en nombre segons la seva disponibilitat. Però, de vegades, hem rebut les visites

extraordinàries que ens han engrescat a continuar, com ara la diputada Laura Borràs diversos dies, els joves dels CDR, l'advocat Andreu Van den Eyden, Montserrat Puigdemont, Laura Masvidal, Quico Sellés, Elsa Artadi, Jordi Pesarrodona, Isabel Turull, Eulàlia Reguant, Neus Mundet, els Escardats (castellers de l'Esquerra de l'Eixample), Ferran Civit, marit de Meritxell Serret, Damià Calvet i diversos músics del barri.

Sovint, els vehicles que pugen per Urgell o tomben per Av. de Roma fan sonar els clàxons en senyal de complicitat i alguns cops també hem hagut de suportar persones amb actituds contràries.

EExi: Qui n'és el responsable? Hi ha cap mena d'organització?

CEG: Estem organitzats per comissions que tenen cura de l'espai de concentració i del material necessari, com pancartes, dels cànctics, silencis...

Un altra comissió s'encarrega de contactar amb altres associacions, de fer-nos conèixer, de la premsa i la informació sobre altres activitats de fora del col·lectiu.

També es gestiona la comunicació d'actes propis i l'actualització dels participants del col·lectiu per via telemàtica. La creació d'actes amb un objectiu econòmic i la gestió de donacions periòdiques a la caixa de solidaritat cor-

respon a una altra comissió, així com la gestió dels permisos o la pluja d'idees i recull de suggeriments.

EExl: Damunt la taula hi ha un petit llibre groc amb un llaç, titulat "500 vespres a la plaça Enriqueta Gallinat" Abril 2019.

CEG: Aquest llibret es va fer quan vam complir els cinc-cents dies de concentracions, però ara ja en portem més de mil, comptant que només ens hem aturat els dies del confinament a causa de la pandèmia. Hi han participat alguns dels assistents a les concentracions que expliquen les seves motivacions, sentiments, compromís...

El Col·lectiu E. Gallinat som com una gran família després de tant de temps, tot i la gran diversitat d'edats, creences o pensament polític. Es respira entre nosaltres lleialtat, escalf, complicitat, amistat, companyonia, admiració. És un espai de reivindicació, reflexió i també de teràpia per alliberar tensions i sentiments, per organitzar accions i també per fer barri.

EExl: Fer barri?

CEG: Durant aquests mil dies llargs hem recollit diners per a la caixa de solidaritat per als presos i

xample. També a les festes del barri organitzades per l'AVE.

Hem estat a la concentració de l'Hospital Clínic i al Cant per la Llibertat de la Presó Model i també a les 24 hores al voltant d'aquesta presó. Darrerament hem fet un vídeo de felicitació a Dani Gallardo i també hem participat al programa FAQs de TV3.

Hem viatjat fins a Neumunster, Lleidons, Brussel·les, Madrid, Perpinyà, i ens hem mobilitzat en un munt de manifestacions, sempre en defensa dels drets fonamentals.

EExl: Després de tants dies, fins quan calculeu que heu de mantenir aquestes concentracions a la pl. d'Enriqueta Gallinat?

CEG: No sabem del cert quant han de durar, però el que podem assegurar és que persistirem fins que els presos polítics recuperin la llibertat.

En aquests moments, les concentracions es mantenen tot guardant-hi els dos metres de separació entre els participants i lluint les pancartes o cartells propis amb mascaretes.

Animem a tothom que defensi els objectius de justícia i llibertat a acompanyar-nos, només és mitja hora diària a canvi d'una bona acollida i de no restar indiferents i fer de testimonis d'una injustícia.

les famílies: hem venut manualitats, bufandes, llaços, roses grogues, etc. al Mercat de Pagès del carrer Consell de Cent, hem organitzat (o assistit, recollint diners) fins a set sopars solidaris, tots al barri. També hem donat suport al restaurant La Semproniana del carrer Rosselló i hem participat en manifestacions i iniciatives d'altres entitats del barri, com Òmnium, l'Assemblea Nacional Catalana, CDR... Hem participat en encartellades, en l'organització del memorial en record de na Muriel Casals, cartes i postals als presos amb periodicitat, hem omplert de groc el barri i col·laborem amb la xarxa de suport mutu de l'Ei-

LLIBERTAT PRESOS POLÍTICS

CONSELLS LLUITA NO VIOLENTA

Hola, em dic Sergio Popovich, sóc el director executiu del Centre d'Estratègies d'Acció Noviolenta Aplicada i aquest és el calendari d'advent de la rebel·lió quotidiana.

Intentarem donar-vos 24 consells pràctics que us poden ajudar a canviar la vostra vida, a expandir la vostra lluita i, esperem, a canviar el vostre futur.

Consell 3: QUANTS SOM, IMPORTA MOLT

El que realment compta en la lluita noviolenta són els nombres. La gran diferència entre la lluita violenta i no-violenta consisteix en:

En la lluita violenta les elits poden utilitzar militars ben entrenats per canviar les coses. En la lluita noviolenta, al tractar-se d'un conflicte asimètric, el que realment fas servir són els nombres. El que vols és reclutar gent, entrenar-la i fer-la activa, perquè només pots guanyar amb els nombres.

La clau és entendre que aquest és també el teu gran avantatge. A diferència de la lluita violenta, en la lluita no-violenta tens una base de reclutament molt més àmplia. Fixem-nos en els soldats: han de tenir entre 18 i 35 anys, bona salut, han d'estar preparats per a l'entrenament, han d'acampar en llocs estranys i diferents. A diferència de la lluita noviolenta, on gairebé tothom hi pot participar.

Quant mires exemples arreu del món, veuràs dones als carrers, veuràs nois molt joves als carrers, veuràs gent molt gran, com la meva àvia, preparats per participar en petits actes de resistència.

Fes servir, doncs, aquest avantatge, parla amb aquests grups i tingues en compte que, com fa la dita, fins i tot la criatura més petita pot canviar el destí del món. I cada activista és valuósíssim per comprometre's, en un moment, amb la seva valuosa energia en la teva lluita. Que tinguis un bon dia. Prou de desitjar! Fes-ho possible.

<https://www.youtube.com/watch?v=HzomQardZq8>

Consell 4. LES REVOLUCIONS ES PODEN EXPORTAR?

Exportar les revolucions. Hi ha un relat estrafolari que diu que les revolucions noviolentes es poden exportar per tot el món i que alguns països poden exportar la seva revolució noviolenta a través d'alguns col·lectius. El relat també diu que l'únic que necessites són uns quants serbis molt llestos, una pila de dòlars USA i un pla elaborat, i aleshores segur que podràs canviar el sistema.

La realitat és que, malauradament, això no va així. El que realment funciona en la lluita noviolenta és el nombre de gent que hi dona suport. Per tant, la lluita noviolenta ha de créixer internament. No existeix la manera d'exportar o importar un milió de serbis d'un país a l'altre.

A diferència de la lluita violenta, on podem trobar un grup de guerrillers que facin un cop d'estat en poc temps, la lluita noviolenta no es pot transferir d'un país a l'altre. Per aquest motiu, totes les lluites noviolentes han de ser autòctones per poder ser exitoses. Han de ser de collita pròpia i de marca local. Prou de desitjar! Feu que passi.

<https://www.youtube.com/watch?v=pl7cPHdr2mQ>

JO PAGO A CATALUNYA

Ja està en marxa la campanya de sobirania fiscal "Jo pago a Catalunya". Des de l'Assemblea animem les persones físiques, empreses, entitats, autònoms, administracions públiques, sindicats, patronals i partits polítics a pagar tots els impostos a l'Agència Tributària de Catalunya (ATC), en comptes de fer-ho a la Hisenda espanyola, una acció totalment legal, senzilla i possible. La campanya és una acció de llarg recorregut, d'apoderament ciutadà que vol enfortir les institucions catalanes i situar el Govern de Catalunya en una posició de força. L'objectiu és anar prenent poder a l'administració espanyola i atorgar-lo a la catalana.

En aquest sentit, el coordinador de la comissió Fem República, Aleix Andreu, ha assenyalat com a primer moment important de la campanya **el pagament del 4t trimestre del 2020, que serà al mes de gener del 2021**. Té com a data límit el 20 de gener de 2021 per a l'IRPF i el 30 de gener per a l'IVA.

Roda de premsa de la presentació de la campanya "Jo pago a Catalunya": Mira-ho al youtube o a la pàgina web de l'ANC.

Per saber-ne més: sobirania.fiscal.assemblea.cat

